

การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุน
ในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบาย
รัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
Administration of Public-Private Partnerships Promotion
of the State Enterprise Policy Office According to the
Sustainable Administration Concept

กฤดา กฤติยาโชติปกรณ์¹ (Krida Kritiyachotipakorn)¹

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (Wiruch Wiruchnipawan)²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรปรัชญาดุขฎฐิบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย
Ph.D., Candidate in Public Administration, School of Public Administration,
Eastern Asia University

²รองศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุขฎฐิบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย

Associate Professor Dr., School of Public Administration, Eastern Asia University
E-mail: kridak@hotmail.com

Received: 5 February 2019

Revised: 9 April 2019

Accepted: 30 April 2019

บทคัดย่อ

การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 2) แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน และ 3) ยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน ทั้งนี้ ได้นำแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความเจริญก้าวหน้า เทคโนโลยี ส่วนรวม สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดของการศึกษาคั้งนี้

ระเบียบวิธีวิจัยของการศึกษาคั้งนี้ ได้ออกแบบรูปแบบการวิจัยให้เป็นวิธีการวิจัยแบบผสมโดยเน้นการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักและใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลเสริม การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อให้ได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมาก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามนั้นได้ผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง ได้ค่าเท่ากับ 0.90 และผ่านการหาค่าความเชื่อถือได้ที่ระดับ 0.98 ประชากร คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจทั้งหมดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,125 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรทั้งหมดดังกล่าว การเก็บรวบรวมข้อมูลสนามดำเนินการระหว่างวันที่ 1-31 ตุลาคม 2561 เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้จำนวน 935 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.11 ของประชากรทั้งหมด 1,125 คน วิธีวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ในรูปตาราง รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างตามแนวคิดสโนว์บอลล์ และเป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ทีละคน ๆ ละไม่น้อยกว่า 60 นาที ด้วยแบบสัมภาษณ์แนวลึกที่มีโครงสร้าง

ผลการศึกษาปรากฏว่า 1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สำคัญ คือ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐในทิศทางที่คำนึงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศเพียงพอหรือไม่ 2) แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สำคัญ คือ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจควรประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐในทิศทางที่คำนึงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศ และสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นด้วย และ 3) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจควรกำหนดและนำยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนไปปรับใช้เป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญของการปฏิบัติงาน และการนำไปสู่การปฏิบัติจริง โดยยุทธศาสตร์ดังกล่าวควรประกอบด้วย 5 ด้าน เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านความเจริญก้าวหน้า เทคโนโลยี ส่วนรวม สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ, สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ, แนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

Abstract

Objectives of this study were to study (1) problems of administration of Public-Private Partnerships Promotion of the State Enterprise Policy Office according to the Sustainable Administration Concept, (2) improvement guidelines of administration of Public-Private Partnerships Promotion of the State Enterprise Policy Office according to the Sustainable Administration Concept, and (3) strategies of administration of Public-Private Partnerships Promotion of the State Enterprise Policy Office according to the Sustainable Administration Concept. The Sustainable Administration Concept of 5 aspects: Progress, Technology, Public, Environment, and Quality of life was applied as conceptual framework of this study.

Methodology of this research was designed the research design as mixed methods research applying quantitative research as a principal and qualitative research as a supplementary. The quantitative research was survey research collecting large amount of field data with questionnaires. The questionnaires passed try out of validity check at level of 0.90 and reliability check at level of 0.98. Population was all 1,125 persons participated in the Projects of Public-Private Partnerships of the State Enterprise Policy Office in Bangkok Metropolis area. Sampling size was all the population. Field data collection was operated during October 1-31, 2018, and total 935 completed sets of questionnaire which equaled to 83.11 of the 1,125 total population were returned. Data analysis was performed in contingency table with descriptive approach. Descriptive Statistics exercised were percentage, mean, and standard deviation. For qualitative data, in-depth interview of 9 experts, selected by the Snowball Sampling Concept with face to face interview, one by one, of at least 60 minutes each and structured in-depth interview form, was also applied.

Findings of this research were (1) the major problem of administration was the State Enterprise Policy Office' s insufficient coordination with the other organizations for the Public-Private Partnerships Promotion regarding the progress of the country, (2) the major improvement guidelines of administration were the State Enterprise Policy Office should increasingly coordinate with the other organizations for the Public-Private Partnerships Promotion regarding the progress of the country as well as funding, and (3) the State

Enterprise Policy Office should establish and apply the strategy of administration of Public-Private Partnerships Promotion according to the Sustainable Administration Concept as the Key Performance Indicators and practical implementation. The strategy should consist of 5 aspects, in priority, as follows: Progress, Technology, Public, Quality of life, and Environment.

Keywords: Administration, The public-private partnerships, The state enterprise policy office, The sustainable administration concept

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ เรียกว่า สคร. เป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นหน่วยงานหรือส่วนราชการระดับกรม ในสังกัดกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2545 ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ เช่น เป็นองค์กรหลักในการบริหารจัดการ พัฒนา เพิ่มมูลค่ารัฐวิสาหกิจ หลักทรัพย์ของรัฐ รวมทั้งการดำเนินงานเกี่ยวกับการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน และการจัดให้มีกองทุนส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐเพื่อผลักดันให้มีการจัดทำโครงการที่รวดเร็วมากขึ้น เป็นต้น ภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจ ภาครัฐได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนารัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้แก่รัฐวิสาหกิจ และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ทรัพย์สินของรัฐ ดังนั้น สำนักรัฐวิสาหกิจและหลักทรัพย์ของรัฐ (สรส.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการกำกับ ดูแลการดำเนินนโยบายการบริหารและพัฒนารัฐวิสาหกิจให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล จึงเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้สำนักรัฐวิสาหกิจ และหลักทรัพย์ของรัฐมีความสามารถมากขึ้นในการปฏิบัติภารกิจดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผล จึงได้ยกฐานะ “สำนักรัฐวิสาหกิจและหลักทรัพย์ของรัฐ” เป็น “สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ” มีฐานะเป็นหน่วยงานระดับกรมตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2545 โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 130 ตอนที่ 31ก วันที่ 3 เมษายน 2556 โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ คือ “กองส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ”

ในเวลาเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจได้กำหนดวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ไว้ดังนี้ วิสัยทัศน์ คือ “เป็นเสาหลักด้านรัฐวิสาหกิจ หลักทรัพย์ของรัฐ และการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน” ส่วนยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 1) พัฒนาและยกระดับบรรษัทภิบาลในรัฐวิสาหกิจให้เข้าสู่ในระดับสากล 2) บริหารจัดการและเพิ่มมูลค่าหลักทรัพย์ของรัฐอย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพ เชิงรุก และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ 3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่าในการดำเนินกิจการ มีความโปร่งใสเชื่อถือได้และได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน 4) พัฒนาศักยภาพบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจให้สามารถ

ปฏิบัติงานตามภารกิจได้ตามเป้าหมายและมีคุณภาพ และ 5) พัฒนาปรับปรุงระบบและกระบวนการภายใน สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจให้การปฏิบัติงานภายในและการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง, ม.ป.ป.). จากอำนาจหน้าที่ วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้น ครอบคลุมถึงในเรื่องการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกำหนดวิสัยทัศน์ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน และการประสานงาน ที่ล้วนเป็นสาระสำคัญ และเป็นปัญหาการวิจัยที่กำลังศึกษาครั้งนี้ด้วย

การศึกษาครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการศึกษาการบริหารจัดการของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ แต่เท่าที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ บางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไม่อาจผลักดันให้มีการจัดทำโครงการหรือกิจการที่รวดเร็วได้มากเท่าที่ควร รวมทั้งไม่อาจปรับปรุงระบบและกระบวนการปฏิบัติงานภายในตลอดจนการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพมากเท่าที่ควร ตัวอย่างการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกอื่น เช่น สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบน.) กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง สำนักงานงบประมาณ กระทรวงเจ้าสังกัดของรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment หรือ EIA) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวนี้ ได้นำไปสู่ปัญหาการวิจัยของการศึกษาครั้งนี้

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาด้านรัฐประศาสนศาสตร์ หรือการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อ “พัฒนาหน่วยงาน” หรือ “พัฒนาการบริหารจัดการของหน่วยงาน” คือ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐดังกล่าวแล้ว สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจมี “ปัญหาการวิจัย” ซึ่งเป็น “ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจประสานงานกับหน่วยงานอื่นได้อย่างไม่สะดวกและรวดเร็วมากเท่าที่ควร ทั้งนี้ แนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน

ปัญหาการวิจัยที่กล่าวมานี้ เป็นปัญหาที่สำคัญที่กำลังประสบอยู่ พร้อมกันนั้น ผู้ศึกษายังได้นำปัญหาดังกล่าวไปปรับใช้ในแบบสอบถามเพื่อช่วยให้ประชากรที่ตอบแบบสอบถามเข้าใจ และตอบคำถามได้ตรงประเด็น และเจาะจงเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้แล้ว ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เท่าที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน บางประการ เป็นต้นว่า (1) **ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความเจริญก้าวหน้า** เช่น สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจบริหารจัดการ หรือประสาน

งานกับหน่วยงานอื่นเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐโดยคำนึงถึงความเจริญก้าวหน้าของ ประเทศหรือสังคมไม่มากเท่าที่ควร (2) **ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยี** เช่น สำนักงาน คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจบริหารจัดการ หรือประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อส่งเสริมการให้เอกชน ร่วมลงทุนในกิจการของรัฐโดยนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้อย่างมากเพียงพอ และ (3) **ปัญหาเกี่ยวกับการ บริหารจัดการด้านส่วนรวม** เช่น สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจบริหารจัดการ หรือประสาน งานกับหน่วยงานอื่นเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐโดยให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ ของส่วนรวมไม่มากเท่าที่ควร เหล่านี้เป็นต้น (ที่มา: จากการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน ในเบื้องต้นในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ ของกรมส่งเสริมของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน อัน ได้แก่ 1) นายประสงค์ พูนธเนศ ตำแหน่งปลัดกระทรวงการคลัง และอดีตผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2561 ระหว่างเวลา 10.00 น.-11.10 น.รวม 70 นาที ณ สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง กรุงเทพมหานคร และ 2) นางสาวภทธีรวรรณ การิเวท ตำแหน่งผู้ช่วย ผู้จัดการ (สัญญา) บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน) สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2561 ระหว่างเวลา 10.00 น.-11.10 น. รวม 70 นาที ณ บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน) กรุงเทพมหานคร)

หากปัญหาการวิจัย หรือ “ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการในเรื่องที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบาย รัฐวิสาหกิจบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรตามตัวอย่างดังกล่าว ไม่ได้รับการแก้ไข พัฒนา หรือการ ปรับปรุงแล้ว ย่อมทำให้เกิดผลเสียต่อหน่วยงาน บุคลากรของหน่วยงาน รวมทั้งประชาชนและสังคม ตัวอย่าง เช่น ผลเสียต่อหน่วยงาน ย่อมทำให้การบริหารจัดการ หรือการประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อส่งเสริมการ ให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจมีมาตรฐานไม่สูงเท่าที่ ควร หรือไม่ได้มาตรฐานสากล รวมตลอดทั้งทำให้ได้รับชื่อเสียง ความเชื่อถือ และการยอมรับจากบุคลากรของ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ตลอดทั้งประชาชนและสังคมไม่มากเท่าที่ควรและยังทำให้เอกชน และผู้ประกอบการที่ร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ต้องเสียค่า ใช้จ่ายเพิ่มจากความล่าช้าในการบริหารจัดการ เช่น ต้องเสียค่าเช่าพื้นที่ ทำให้เงินหรือทุนของผู้ประกอบการ จมอยู่กับที่ และผิดสัญญากับคู่สัญญา เป็นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้ ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษา ครั้งนี้ อันจะเป็นประโยชน์ทั้งในทางวิชาการ ทางปฏิบัติต่อหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการ รวมทั้งผู้ใช้บริการ ประชาชนทั่วไป และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

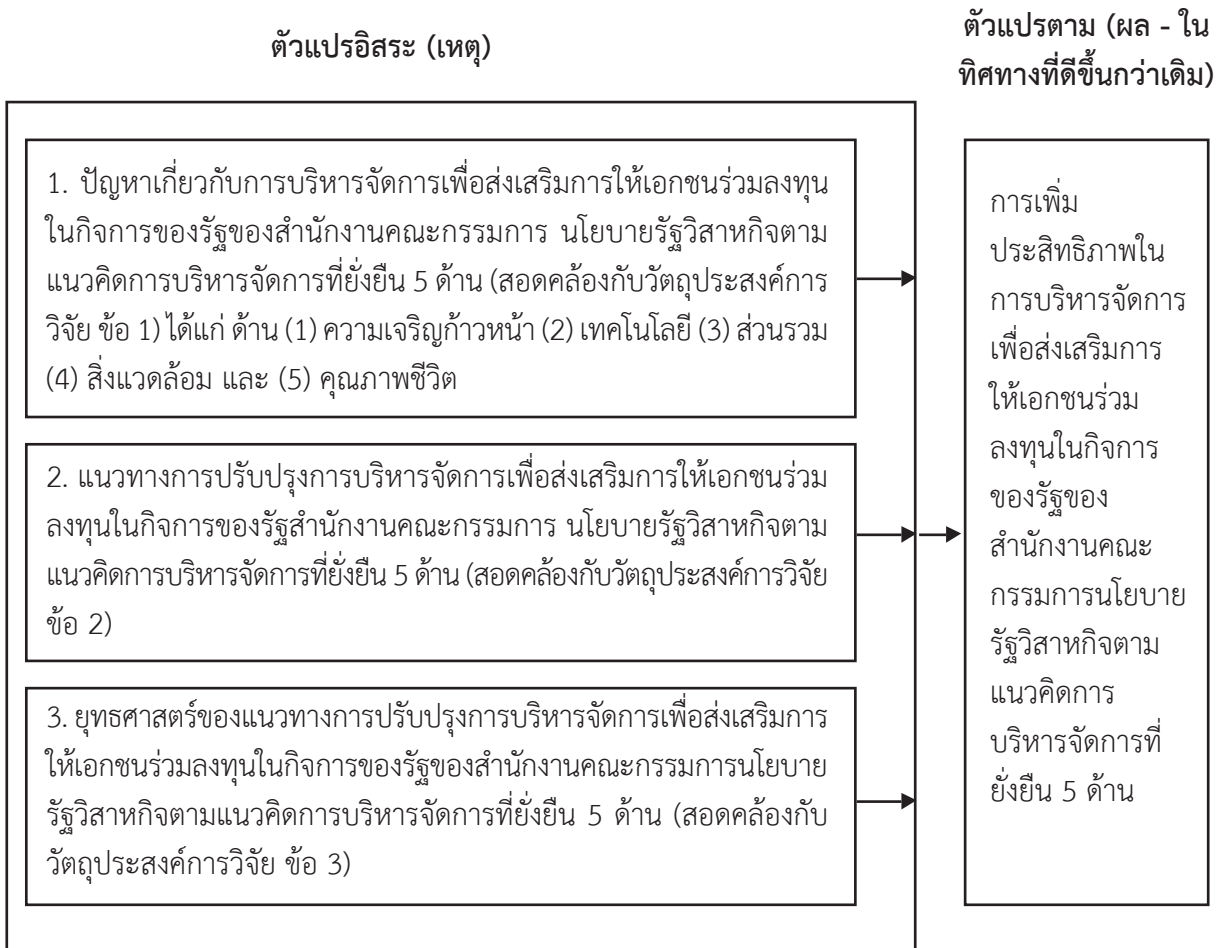
1. ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
2. ศึกษาแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
3. ศึกษายุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณของการศึกษาค้นคว้านี้ ประกอบด้วย กรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ (เหตุ) และกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม (ผล-ในทิศทางที่ตีขึ้นกว่าเดิม) ในลักษณะที่มีความสำคัญอย่างเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน (causality) โดยกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ (เหตุ) คือ “แนวคิดการให้บริหารจัดการที่ยั่งยืน (Sustainable Administration Concept) 8 ด้าน” ได้แก่ ด้าน 1) เศรษฐกิจหรือความเจริญก้าวหน้า 2) ความรู้หรือเทคโนโลยี 3) สังคมหรือส่วนรวม 4) สิ่งแวดล้อม 5) คุณธรรมหรือจิตใจ 6) คุณภาพชีวิต 7) ความสมดุล และ 8) เครือข่าย (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2559, หน้า 310) แต่ผู้ศึกษาได้ลดหรือตัดออก 3 ด้าน อันได้แก่ ด้าน 1) คุณธรรมหรือจิตใจ 2) ความสมดุล และ 3) เครือข่าย เนื่องจากด้านคุณธรรม หรือจิตใจ มีความหมายใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับด้านส่วนรวม ขณะที่ด้านความสมดุล และด้านเครือข่าวนั้น มีความหมายรวมอยู่ในด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเทคโนโลยี ตามลำดับแล้ว โดยผู้ศึกษานำมาปรับใช้เพียง 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน 1) ความเจริญก้าวหน้า 2) เทคโนโลยี 3) ส่วนรวม 4) สิ่งแวดล้อม และ 5) คุณภาพชีวิต (ตัวแปรอิสระ) ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นกรอบแนวคิดที่มีคุณภาพ รวมทั้งเหมาะสมกับหน่วยงานและบุคลากรที่กำลังศึกษา ตลอดจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยของการศึกษาค้นคว้านี้ ต่อจากนี้ไปเรียกว่า “แนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน”

สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดหรือจัดแบ่งกลุ่มของกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระหรือเหตุ ให้ประกอบด้วย 3 ส่วน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ตามลำดับ ได้แก่ 1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ 2) แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ และ 3) ยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ ตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.-3. ตามลำดับ) ในส่วนของกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม (ผล) ที่มีความสำคัญอย่างเป็นเหตุเป็นผลต่อตัวแปรอิสระข้างต้น รวมทั้งเป็นผลในทิศทางที่ตีขึ้นกว่าเดิม ได้แก่ “การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน” (ดังภาพที่ 1)

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาได้นำ “แนวคิดการให้บริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน” มาปรับใช้เป็นการออกแบบความคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ (เหตุ) เนื่องจาก หนึ่ง เป็นกรอบแนวคิด กลุ่มตัวชี้วัด หรือตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ทันสมัย มีการนำไปใช้กันอย่างกว้างขวาง รวมทั้งสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพในปัจจุบัน วัดดูประสงค์การวิจัย และขอบเขตของการศึกษาคั้งนี้ และสอง เป็นกรอบแนวคิด หรือแนวคิด หรือกลุ่มตัวชี้วัดที่ครอบคลุมสาระสำคัญของการบริหารจัดการไว้อย่างครบถ้วนมากถึง 5 ด้าน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (เหตุ) กับตัวแปรตาม (ผล-ในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม) อย่างเป็นเหตุเป็นผลต่อเนื่องกันโดยจัดกลุ่มตามวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ของการศึกษาคั้งนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยแบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) รูปแบบการวิจัย 2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4) การเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจน 5) วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

รูปแบบการวิจัย (research design) ผู้ศึกษาได้ออกแบบรูปแบบการวิจัยให้เป็นวิธีการวิจัยแบบผสม (mixed methods research) (Creswell, J. W., & Clark, V. L. P., 2011, pp. 174-175) วิธีการวิจัยแบบผสมนั้น ในทางทฤษฎีหรือในทางวิชาการ หมายถึง การผสมในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเท่านั้น โดยในการศึกษาครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เป็นหลัก ซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 80 และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) เป็นข้อมูลเสริม ซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 20 ในส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยเชิงปริมาณนั้น เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (survey study) ที่ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลสนาม (field data collection) หรือการวิจัยสนาม (field research) เป็นหลักเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งมีประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมาก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจเพื่อทำแผนยุทธศาสตร์การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐทั้งหมดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 225 ผู้ประกอบการ/ บริษัท/ แห่ง ๆ ละ 5 คน รวมประชากร ($225 \times 5 =$) 1,125 คน (ที่มา: กองส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง “ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐเพื่อทำแผนยุทธศาสตร์การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ” ข้อมูล ณ วันที่ 19 เมษายน 2561)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการทั้งหมดจำนวน 1,125 คน ดังกล่าว อันเป็นการนำประชากรทั้งหมดมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ต่อจากนี้ไปเรียกว่า ประชากร เช่นนี้ ถือว่าเป็นการสุ่มตัวอย่างประเภทที่ใช้ความน่าจะเป็น (probability sampling) (Ernest, L. C. and Nelson, E., 2015, pp. 13-34) หรือเป็นการสุ่มตัวอย่างประเภทที่ใช้หลักวิชาการทางสถิติ

เหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกประชากรซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจเพื่อทำแผนยุทธศาสตร์การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ เนื่องจากเป็นผู้รับบริการจากการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน กล่าวคือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง หรือได้รับผลโดยตรงจากการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากประชากรของการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นประชากรแฝงหรือประชากรที่ไม่อาจระบุจำนวนได้อย่างชัดเจน หรือได้ง่าย (hidden or hard-to-reach populations) ดังเช่นประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณ (Mirela-Cristina Voicu, 2011, pp. 1341-1351) เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ศึกษาจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามแนวคิดสโนว์บอล (Snowball Sampling Concept) (Biernacki, P. and Waldorf, D., 1981, pp. 141-163) เพื่อให้ได้ผู้เชี่ยวชาญ (experts) หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) สำหรับทำการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ (in-depth interview of experts) หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ มีความสามารถ มีประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน การสุ่มตัวอย่างเช่นนี้ เป็นการสุ่มตัวอย่างประเภทที่ไม่ใช่ความน่าจะเป็น (non probability sampling) (Guest, G., Namey, E. E., & Mitchell, M. L., 2013, p. 47) หรือไม่ใช่หลักวิชาการทางสถิติ ซึ่งหมายถึงการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ดุลพินิจของผู้ศึกษามากกว่าวิธีการทางสถิติทั่วไป ดังเช่น การวิจัยเชิงปริมาณ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ส่วนนี้ถือว่าเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative data) และเป็นข้อมูลเสริมสำหรับนำไปวิเคราะห์เทียบเคียงกับข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative data) ที่ได้จากการวิจัยสนามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากซึ่งเป็นข้อมูลหลัก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลจากประชากรเป็นจำนวนมาก โดยแบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบเพื่อหาความเที่ยงตรง (validity) ซึ่งเป็นการทดสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา หรือหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of item Objective Congruence หรือ IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.90 และได้ทำการทดสอบ (try out) จำนวน 50 ชุด เพื่อหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม หรือหาค่าครอนบาค (Cronbach) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ที่ระดับ 0.98

ส่วนเนื้อหาภายในแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามปิดและข้อคำถามเปิด โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และระดับการศึกษา ส่วนที่ 2-4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชากรต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ และยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ ตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1- 3) ส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีโครงสร้าง (structured in-depth interview form) เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสัมภาษณ์ดังกล่าวประกอบด้วยคำถาม 2 ข้อคำถาม ซึ่งได้ผ่านการทดสอบเพื่อหาความเที่ยงตรง (validity) (Nastasi, B. K., & Schensul, S. L., 2005, pp. 177-195) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสนามระหว่างวันที่ 1-31 ตุลาคม 2561 เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้จำนวน 935 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.11 ของประชากรทั้งหมด 1,125 คน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน ด้วยตนเอง และเป็นการสัมภาษณ์ตัวต่อตัว (face to face interview) ทีละคน ๆ ละไม่น้อยกว่า 60 นาที

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษานำข้อมูลเชิงปริมาณมาทำการประมวลและวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับคอมพิวเตอร์ โดยวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ในรูปตาราง (contingency table analysis) (Everitt, B. S., 1992, pp. 2-3) รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนาสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative descriptive analysis) (Herbert, S., Sidel, J. L., & Bloomquist, J., 1997, pp. 53-69) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักมาประมวล (จัดกลุ่ม) แปลความ วิเคราะห์ และเขียนพรรณนาหรือบรรยาย (descriptive interpretation and descriptive analysis approach) ไว้ในตาราง (Elliott, R. and Timulak, L., 2005, pp. 147-152)

ผลของการวิจัย

ผลการวิจัยข้อมูลส่วนบุคคลของประชากร ปรากฏว่า ประชากรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.86) เป็นชาย และที่เหลือ (ร้อยละ 42.14) เป็นหญิง อีกทั้งประชากรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54.65) มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หรือสูงกว่าปริญญาตรี และที่เหลือ (ร้อยละ 45.35) มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี สำหรับผลการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ/เรื่อง ได้เขียนอธิบายและสรุปไว้ในตาราง 1 ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวทางการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1) ปรากฏว่า เมื่อพิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ย (m) ประชากรส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ความเจริญก้าวหน้า (2) เทคโนโลยี (3) ส่วนรวม (4) สิ่งแวดล้อม และ (5) คุณภาพชีวิต สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านความเจริญก้าวหน้า ได้แก่ คำถามที่ว่า “สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจบริหารจัดการ หรือประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐในทิศทางที่คำนึงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศหรือสังคมไม่มากเท่าที่ควร” (μ 2.18, σ 0.62) (เห็นด้วยในระดับปานกลาง)

2. แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2) ปรากฏว่า ประชากรส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความเจริญก้าวหน้า ด้านเทคโนโลยี และด้านส่วนรวม ในเวลาเดียวกัน ประชากรส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านคุณภาพชีวิต สำหรับแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเจริญก้าวหน้า ได้แก่ คำถามที่ว่า “สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจควรบริหารจัดการ หรือประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐในทิศทางที่คำนึงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศหรือสังคมเพิ่มมากขึ้น” (μ 2.56, σ 0.54) (เห็นด้วยในระดับมาก)

3. ยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3) ปรากฏว่า ประชากรส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับมาก ทั้ง 5 ด้านดังกล่าว สำหรับยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเจริญก้าวหน้า ได้แก่ คำถามที่ว่า “การที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจมียุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนที่ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ หรือการประสานงานกับหน่วยงานอื่นในทิศทางที่สร้างความสนใจ ดึงดูดเอกชนให้เข้ามาร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ คำนึงถึงความเจริญก้าวหน้า การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การเพิ่มประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า รวมทั้งการสร้างความสนใจและดึงดูดเอกชนให้เข้ามาร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ” (μ 2.59, σ 0.58) (เห็นด้วยในระดับมาก)

ทั้ง 3 เรื่องตามลำดับข้างต้น อันได้แก่ 1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ 2) แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ และ 3) ยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ ในแต่ละเรื่อง ผู้ศึกษาได้จัดเรียงลำดับตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้านดังกล่าว และได้นำเสนอคำถามเพื่อเป็นตัวอย่าง 1 ข้อคำถาม เฉพาะด้านที่มีค่าเฉลี่ย (μ) สูงที่สุดและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปเท่านั้น ในเวลาเดียวกัน ก็ได้แสดงค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ระดับความเห็นของประชากร และลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยไว้ด้วยดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปความคิดเห็นของประชากรต่อ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ (2) แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ และ (3) ยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารที่ยั่งยืน 5 ด้าน จำแนกตามค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความเห็น และลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความเจริญก้าวหน้า	2.18	0.62	ปานกลาง	1
2. ปัญหาด้านเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยี	2.06	0.60	ปานกลาง	2
3. ปัญหาด้านเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านส่วนรวม	2.02	0.63	ปานกลาง	3
4. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม	2.00	0.53	ปานกลาง	4
5. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านคุณภาพชีวิต	1.98	0.57	ปานกลาง	5

2. แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1. แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านความเจริญก้าวหน้า	2.56	0.54	มาก	1
2. แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยี	2.47	0.61	มาก	2
3. แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านส่วนรวม	2.42	0.62	มาก	3
4. แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม	2.27	0.64	ปานกลาง	4
5. แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านคุณภาพชีวิต	2.21	0.65	ปานกลาง	5

3. ยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1. ยุทธศาสตร์ด้านความเจริญก้าวหน้า	2.59	0.58	มาก	1
2. ยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยี	2.51	0.57	มาก	2
3. ยุทธศาสตร์ด้านส่วนรวม	2.48	0.57	มาก	3
4. ยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม	2.42	0.60	มาก	5
5. ยุทธศาสตร์ด้านคุณภาพชีวิต	2.46	0.57	มาก	4

หมายเหตุ ผู้ศึกษาได้เรียงลำดับค่าเฉลี่ย (μ) รายด้านตามความคิดเห็นของประชากรจากมากไปน้อย และหากเกิดกรณีที่ด้านใดมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ผู้ศึกษาได้พิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยเรียงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดไว้เป็นลำดับแรก

จากตาราง 1 ข้างต้น สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชากรต่อ 3 เรื่องดังกล่าว เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยที่เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยตามแนวทางการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน ปรากฏว่า ความคิดเห็นของประชากรส่วนใหญ่ใน 3 เรื่องดังกล่าว นั้น เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือเหมือนกัน 3 ด้านแรก ได้แก่ ด้าน (1) ความเจริญก้าวหน้า (2) เทคโนโลยี และ (3) ส่วนรวม ส่วนอีก 2 ด้าน แตกต่างกันได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านคุณภาพชีวิต

สำหรับผลการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ต่อคำถาม 2 ข้อคำถาม อันได้แก่ คำถามเกี่ยวกับ (1) แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ และ (2) ยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ โดยทั้ง 2 คำถามนี้ ผู้ศึกษาเลือกมาจากคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดดังได้นำเสนอไว้แล้วข้างต้น ปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 9 คน ล้วนเห็นด้วยกับคำถาม 2 ข้อคำถามดังกล่าว

การอภิปรายผล

เพื่อประโยชน์และสอดคล้องกับการเสนอข้อเสนอแนะ ผู้ศึกษาได้นำแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ และยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ ที่สำคัญและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2-3 มาอภิปรายผล ดังนี้

1. อภิปรายผลแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ ผลการวิจัยปรากฏว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากต่อแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความเจริญก้าวหน้า แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านความเจริญก้าวหน้า (μ 2.56, σ 0.54) ด้านเทคโนโลยี (μ 2.47, σ 0.61) และด้านส่วนรวม (μ 2.42, σ 0.62) สำหรับเหตุผลสำคัญที่ทำให้ประชากรส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ล้วนเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าว แทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ให้ความสนใจ และพึงพอใจกับแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการดังกล่าวว่า เป็นแนวทางที่ตรงประเด็น ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ อีกทั้งยังเป็นแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่มีส่วนสำคัญทำให้ประชากร หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะได้รับการอำนวยความสะดวกและบริการที่ดีเพิ่มมากขึ้นด้วย นอกจากนี้แล้ว แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการดังกล่าวยังเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น ด้วยเหตุผลที่ว่า (1) ในการดำเนินกิจการใด ๆ หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐควรคำนึงถึงความเจริญก้าวหน้า เศรษฐกิจ หรือผลประโยชน์ของประเทศเสมอ (2) หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐควรคำนึงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศ สอดคล้องกับกฎหมาย และสภาพแวดล้อมของประเทศ และ (3) ความเจริญก้าวหน้าของประเทศเป็นพื้นฐานที่สำคัญของประเทศ เหตุผลดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คน

2. อภิปรายผลยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ ผลการวิจัยปรากฏว่า ประชากรส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับมากต่อยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการทั้ง 5 ด้าน

สำหรับเหตุผลสำคัญที่ทำให้ประชากรส่วนใหญ่ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการการให้เอกชนร่วมลงทุน ในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ล้วนเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าว แทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย ผู้ศึกษามีความเห็นว่าเป็นเพราะประชากรส่วนใหญ่พึงพอใจให้ความสำคัญ หรือเห็นความสำคัญของยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนดังกล่าวว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่ทันสมัย ชัดเจน และเหมาะสมกับสภาพการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ตัวอย่างเช่น (1) ยุทธศาสตร์ด้านความเจริญก้าวหน้า (μ 2.59, σ 0.58) ดังกล่าวไว้แล้วข้างต้น และ (2) ยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยี ที่ว่า “การที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจมียุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนที่ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ และการประสานงานกับหน่วยงานอื่นโดยนำเทคโนโลยีและเครือข่ายที่ทันสมัย ได้มาตรฐานสากล สะดวก รวดเร็ว และเชื่อถือได้มาใช้ รวมทั้งมีจำนวนมากเพียงพอ” (μ 2.51, σ 0.57) และ (3) ยุทธศาสตร์ด้านส่วนรวม ที่ว่า “การที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจมียุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนที่ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ หรือการประสานงานกับหน่วยงานอื่นโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชนอย่างรวดเร็ว” (μ 2.48, σ 0.57)” เป็นต้น ขณะเดียวกัน ประชากรส่วนใหญ่ยังเชื่อว่า ยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการดังกล่าวนี้เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นยิ่งสำหรับการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งรวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และถ้าหากสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจนำยุทธศาสตร์ดังกล่าวไปปรับใช้ ย่อมมีแนวโน้มช่วยให้การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจมีประสิทธิภาพ หรือประสบผลสำเร็จเพิ่มมากขึ้นด้วย

เฉพาะยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านความเจริญก้าวหน้าข้างต้นนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 9 คน โดยให้เหตุผลสำคัญว่า (1) เป็นยุทธศาสตร์ที่ให้ความสำคัญหรือมีสาระสำคัญที่เน้นด้านเศรษฐกิจอย่างมาก อันจะเป็นพื้นฐานที่ดีที่ทุกฝ่ายควรให้ความร่วมมือและดำเนินการอย่างยิ่ง (2) หากนำยุทธศาสตร์นี้ไปยึดถือปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ย่อมจะมีส่วนช่วยสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศอย่างมั่นคงและยั่งยืน และ (3) เป็นยุทธศาสตร์ที่ทันสมัย เหมาะสม และสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ หรือด้านความเจริญก้าวหน้า

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้ประชากรส่วนใหญ่เห็นด้วยกับยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนในระดับมาก แทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อยดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

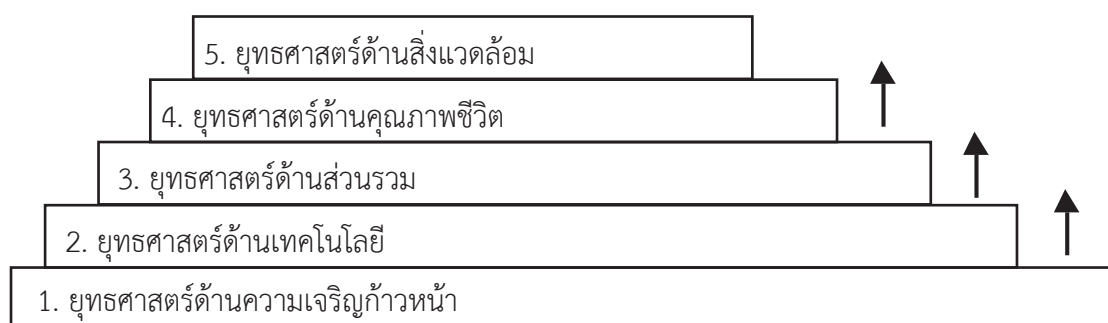
1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจควรมีนโยบาย และแผนงานที่ชัดเจนและต่อเนื่องในการบริหารจัดการ หรือการประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐในทิศทางที่คำนึงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศ และควรใช้หรือสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการประสานงานเพิ่มมากขึ้น (ข้อเสนอแนะ หรือแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการข้างหน้านี้ สอดคล้องกับความเห็นของประชากรส่วนใหญ่ และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คน) พร้อมกันนั้น สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจควรสนับสนุน หรือใช้นักบริหารมืออาชีพที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการสูงเพื่อดำเนินการดังกล่าว เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2560, หน้า 108-121) ด้วยเหตุนี้ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจจึงควรสนับสนุนให้บุคลากรของหน่วยงานมีความเชี่ยวชาญในด้านการจัดทำโครงการการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐเช่นเดียวกับภาคเอกชนโดยไม่เปลี่ยนแปลงหรือโยกย้ายบุคลากรมากเกินไป

ด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐในทิศทางที่คำนึงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศ พบว่า โครงการการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐเกี่ยวข้องกับหน่วยงานอื่นจำนวนมาก โดยแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีอำนาจเป็นของตนเอง(Fragment's Authority) และยึดถืออำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานเป็นหลักโดยมิได้คำนึงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศ ตัวอย่างที่ชัดเจน ได้แก่ การจัดทำโครงการรถไฟฟ้ามหานครสายในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก (1) หน่วยงานภาครัฐผู้เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนมักคำนึงถึงต้นทุนทางการเงินเป็นหลัก ซึ่งการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐมีต้นทุนทางการเงินที่สูงกว่าการกู้ยืมภาครัฐทำให้โครงการการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐเกิดขึ้นได้ยาก (2) หน่วยงานภาครัฐผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไม่ได้มีข้อจำกัดของระยะเวลาการพิจารณาการศึกษาการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นอุปสรรคทางด้านระยะเวลา (3) หน่วยงานภาครัฐผู้เกี่ยวข้องกับการลงทุนโครงการอาจพิจารณาผลตอบแทนทางด้านความคุ้มค่าทางด้านตัวเงินเป็นหลักโดยไม่ได้คำนึงถึงความรวดเร็วและหรือผลกระทบภายนอกเชิงบวกหรือเชิงลบที่ไม่อาจคำนวณเป็นตัวเงินได้ (4) หน่วยงานภาครัฐผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินผลอาจมองแต่ข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ หรืองบประมาณรายจ่ายที่ต้องใช้คืนมากจนทำให้โครงการไม่อาจเกิดขึ้นได้ (5) หน่วยงานกระทรวงต้นสังกัดหรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของโครงการมักประสบปัญหาทางด้านการบริหารทรัพยากร รูปแบบและระบบของการจัดทำโครงการ การแบ่งแยกสัญญา การรวมหรือแบ่งแยกงานโยธา งานระบบ การจัดการรถไฟฟ้ และ การเดินรถไฟฟ้ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานอื่นอีกจำนวนมาก (6) หน่วยงานภาครัฐผู้เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบอาจนำเอาข้อสังเกตของหน่วยงานต่าง ๆ หรือนำเอาระเบียบปฏิบัติจำนวนมากที่ใช้ในราชการมาใช้ในการตรวจสอบโครงการจนทำให้ไม่มีผู้ที่มีอำนาจกล้าตัดสินใจ (7) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งมอบพื้นที่อาจพบปัญหาการเวนคืน ความล่าช้าของการส่งมอบพื้นที่ ซึ่งเหตุที่อาจทำให้

เอกชนคู่สัญญาได้รับความเสียหาย ด้วยเหตุนี้ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจจึงมักประสบปัญหาจากการประสานงานดังกล่าวจนโครงการการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐเป็นไปอย่างล่าช้าหรือไม่อาจผลักดันให้โครงการเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจควรนำยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้านไปปรับใช้ในการวางแผน การกำหนดขั้นตอนสำคัญของการดำเนินงาน และการกำหนดกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญของการปฏิบัติงาน (Key Performance Indicators หรือ KPIs) เพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน รวมทั้งเพื่อเผยแพร่และนำไปสู่การปฏิบัติจริง โดยยุทธศาสตร์ดังกล่าวควรเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) ความเจริญก้าวหน้า (2) เทคโนโลยี (3) ส่วนรวม (4) คุณภาพชีวิต และ (5) สิ่งแวดล้อม (ข้อเสนอแนะ หรือแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการข้างต้นนี้ สอดคล้องกับความเห็นของประชากรส่วนใหญ่) ในเวลาเดียวกัน ผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจควรเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีอย่างชัดเจนและต่อเนื่องในทิศทางที่สนับสนุนการนำยุทธศาสตร์ของแนวทางการบริหารจัดการดังกล่าวไปปรับใช้ เฉพาะข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารระดับสูงทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีอย่างนั้น พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ วิรัช วิรัชนิการวรรณ (2552, หน้า 21-29) ที่ว่า ผู้บริหารของหน่วยงานควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการปรับเปลี่ยนทัศนคติหรือค่านิยมอย่างเพื่อส่วนรวมต่อเนื่อง เป็นต้น ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ยุทธศาสตร์ของแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจหรือบุคลากร หรือหน่วยงานอื่นควรทำวิจัยแบบเจาะลึกเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนแต่ละด้านอย่างเจาะจง เช่น ด้านความเจริญก้าวหน้า ด้านเทคโนโลยี และด้านส่วนรวม

2.2 สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจหรือบุคลากร หรือหน่วยงานอื่น ควรทำวิจัยโดยใช้กรอบแนวคิด กลุ่มตัวชี้วัด หรือตัวแบบอื่นสำหรับการศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ เป็นต้นว่า แนวคิดการบริหารจัดการยุคดิจิทัล (Digital Era Administration Concept) เป็นต้น

รายการอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง. (ม.ป.ป.). *การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐตามพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2556*. วันที่ค้นข้อมูล 8 ธันวาคม 2561, เข้าถึงได้จาก <http://www.sepo.go.th>

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2552). *การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ การวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวชี้วัด*. กรุงเทพฯ: โฟร์เพช.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2559). *50 แนวคิด ตัวชี้วัด ตัวแบบของการบริหารจัดการ และการบริหารจัดการที่ยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: โฟร์เพช.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2560). ศักยภาพในการบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีและเครือข่ายสังคมที่ทันสมัยเพื่อให้บริการประชาชนของเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการตามแนวคิด PANT-ITERMS. *วารสารมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 14(1), 108-121.

Biernacki, P., & Waldorf, D. (1981). Snowball Sampling: Problems and Techniques of Chain Referral Sampling. *Sociological Methods & Research*, 10(2), 141-163.

Ernest, L. C., & Nelson, E. (2015). *An Introduction to Survey Research*. New York: Business Expert Press, LLC.

Creswell, J. W., & Clark, V. L. P. (2011). *Designing and Conducting Mixed Methods Research* (2nd ed.). Thousand Oaks, California: Sage Publications, Inc.

- Elliott, R., & Timulak, L. (2005). Descriptive and Interpretive Approaches to Qualitative Research. In Miles, Jeremy. and Gilbert, Paul. (eds.). In *A Handbook of Research Methods for Clinical and Health Psychology*. New York: Oxford University Press.
- Everitt, B. S. (1992). *The Analysis of Contingency Tables* (2nd ed.). Boca Raton, Florida: Chapman and Hall/CRC.
- Guest, G., Namey, E. E., & Mitchell, M. L. (2013). *Collecting Qualitative Data: A Field Manual for Applied Research*. Thousand Oaks, California: Sage Publications, Inc.
- Nastasi, B. K., & Schensul, S. L. (2005). Contributions of Qualitative Research to the Validity of Intervention Research. *Journal of School Psychology, 43*(3), 177-195.
- Herbert, S., Sidel, J. L., & Bloomquist, J. (1997). Quantitative Descriptive Analysis. In Gacula, M.C. (ed.). In *Descriptive Sensory Analysis in Practice*. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.
- Voicu, M. C. (2011). Using the Snowball method in Marketing Research on Hidden Populations. *Challenges of the Knowledge Society, 1*(2011), 1341-1351.

